

Sångpostillan - Nittonde söndagen efter Trefaldighet

Bidrag från Bengt Pleijel
2008-09-06
Senast uppdaterad 2020-10-11

Nittonde söndagen efter Trefaldighet

Trons kraft

Tredje årgångens läsningar:

GT-text: Josua 2:1-15

Epistel: Hebreerbrevet 11:29-33

Evangelium: Markus 2:1-12

Psaltarsalm: 73:23-26

Dagens bön:

O Gud, du som förökar de maktlösas styrka,
hjälp oss att i tro hålla fast vid Jesus Kristus,
så att vi får del i den kraft
som fullkomnas i svaghet.
Genom din Son Jesus Kristus, vår Herre.
Amen.

Nittonde söndagen efter Trefaldighet har till ämne Trons kraft. Vi får i texterna möta många av trons hjältar och hjältinnor bl.a skökan Rahab. Hon dyker upp både i GT-texten från Josua 2 och i episteln från Hebreerbrevet 11. Hon hjälpte Israels folk att inta Jeriko och blev konung Davids farfarsfarmor och finns därför med i Jesu släktregister (se Matteus 1:5). Poängen med trons människor i bibeln är inte att berätta om hur fantastiska hjältar de var. Poängen är att berätta om hur stor Gud är som kan använda sådana egendomliga och ibland udda människor för sitt verk. Det gör det hoppfullt för oss! Trons hjältar i evangeliet är fyra anonyma män.

Dessa trons människor träffar vi idag över hela jordens krets. Tillsammans med dem säger var och en av oss till sin själ, till oss själva: Brist ut, min själ i lovsångs ljud på denna glädjens dag. Det är psalmen 12 i vår psalmbok som ska hjälpa oss att uttrycka predikans budskap i lovsång. Den skrevs år 1884 av blindläkaren Fanny J Crosby, en ovanligt produktiv amerikansk sångförfattare. Fil dr Erik Nyström, som var missionär i Algeriet och utgivare av SMF:s sångbok 1894, översatte den 1893 och dominikansystemen Catarina Broomé bearbetade den 1984.

Predikans text: Markus 2:1-12

Några dagar senare kom Jesus tillbaka till Kafarnaum och det blev känt att han var hemma. Det samlades så mycket folk att inte ens platsen utanför dörren räckte till längre, och han förkunnade ordet för dem.

Då kom de dit med en lam som bars av fyra män. Eftersom de inte kunde komma fram till Jesus i trängseln, bröt de upp taket ovanför honom och firade ner bädden med den lame genom öppningen.

När Jesus såg deras tro, sade han till den lame: ”Mitt barn, dina synder är förlåtna.”

Nu satt där några skriftlärdar, och de tänkte för sig själva: ”Hur kan han tala så? Han hädar ju. Vem kan förlåta synder utom Gud?”

Jesus förstod i sin ande vad de tänkte och sade till dem: ”Hur kan ni tänka så i era hjärtan? Vilket är lättast, att säga till den lame: Dina synder är förlåtna, eller att säga: Stig upp, ta din bädd och gå?

Men för att ni skall veta att Människosonen har makt att förlåta synder här på jorden, säger jag dig” - och nu talade han till den lame - ”stig upp, ta din bädd och gå hem.”

Och mannen steg upp, tog genast sin bädd och gick ut i allas åsyn, så att de häpnade och prisade Gud och sade:
”Aldrig har vi sett något sådant!”

Vi läser psalm 12 vers 1.

Brist ut, min själ, i lovsångs ljud
på denna glädjens dag
till tack för all den nåd som Gud
så gränslöst rikt dig gav!
Ditt sinne vänd mot himlens höjd
med glatt och ödmjukt mod.
Stäm in i helgonskarans fröjd
och sjung att Gud är god!

Markus berättar idag om ett besök som Jesus gör i Kafarnaum. Han tar förmodligen in i det hus som tillhör Simon och hans bror Andreas (se 1:29). Ryktet sprider sig att Jesus har kommit. Folk strömmar till från alla håll. Man har förväntningar på Jesus.

Tänk om det kunde sägas om vår församling? Folk strömmar till från alla håll. Man har förväntningar på Jesus. Och vi säger till varandra: Vad tror ni Jesus kommer att göra idag? Och vi talar med varandra om våra förväntningar på honom. Tänk om han idag, i denna gudstjänst, kommer att säga till mig och dig: Vad vill du att jag skall göra för dig? Stanna till inför den frågan.

Det kommer mycket folk, berättar Markus. Först fyller man huset, man trängs vid dörren, platsen utanför huset blir alldeles full av folk. Man hoppas att högtalaranordningarna ska fungera idag.

De hör hur Jesus börjar tala. Han förkunnade ordet för dem. Alla stod där andlöst lyssnande. Hans ord är liv för envar som finner dem och läkedom för hela hans kropp (Ordsp 4:22).

Såsom i Kafarnaum, så ock hos oss! När vi hör Ordet om Jesus som förkunnas för oss i vår församlings kyrka så är också de ord ande och liv. Om vi lyssnar noga kan vi se hur det börjar spritta av liv i de gamla texterna. Vi hör hur de handlar om oss, om våra sorger och våra dumheter, om allt det som fått oss att stelna och bli förlamade. Men när texterna om Jesus förkunnas och kommer i rörelse så är det inte bara om oss de handlar. De handlar om att Jesus nu kommer till oss och handlar med oss genom sitt ord.

När vi ser hur mycket folk samlas i Kafarnaum och hur man lyssnar till Ordet om Jesus kan vi få många visioner. Vi kan få visioner av vad som kommer att hända när Guds Andes vind blåser liv i vår församling. Folk strömmar till. De blir fler och fler söndag efter söndag. Kyrkorådet börjar planera att bygga ut kyrkan.

Vi kan också få visioner om den världsvida kyrkan. Just nu, idag, samlas folk från alla länder i sina kyrkor, man lyssnar, tar emot Jesus, man tillber, lovsjunger. Det är just nu flera hundra miljoner människor som denna dag trängs omkring Jesus. Och har ni tänkt på att när vi får personlig kontakt med Jesus i bön och lyssnande så har vi kontakt med honom som har kontakt med miljontals människor över hela jorden. Ska vi härifrån sända ut en signal till dem just nu genom att tillsammans med dem brista ut i lovsångs ljud på denna glädjens dag till tack för all den nåd som Gud så gränslöst rikt dig gav! Ditt sinne vänd mot himlens höjd med glatt och ödmjukt mod. Stäm in i helgonskarans fröjd och sjung att Gud är god. Psalm 12 vers 1.

Nu väntar vi med vers 2 och läser vers 3.

Ja, Gud är kärlek, sprid det ut
bland människor på vår jord,
att alla jordens folk till slut
får höra glädjens ord.
Lär oss, o Gud, ditt ord idag
med lydnad ta emot,
och i ditt rikes tjänst oss tag,
o Herre Sebaot.

Det händer något utanför huset. Fyra män kommer släpande på en bår. På båren ligger en man som är lam. Men där är så mycket att de inte kommer fram till Jesus med båren. De fyra männen gör något högst oväntat. De klättrar upp på taket, tar med sig den lame dit upp, gör sedan ett hål i taket och firar ned den lame till Jesus.

När vi läser en sådan här berättelse bör vi stanna till och tänka efter. Var finns jag själv i texten? Alla bibliska texter är dubbelexpanderade. Vi ser först en bild om det som hände då. Men sedan upptäcker vi att vi själva finns med bland människorna som samlas där. Tänk efter: Var finns du?

1. Några känner igen sig i den lame mannen. Man känner sig håglös, förlamad, initiativlös, man har stelnat i sin tro. Om något sk hända i ens liv beror det på att det finns människor omkring en som ber för en, tar tag i ens liv.

2. En del kanske kan se sig själv i de fyra männen. Herren har kallat dem till att vara hans redskap. Man känner ansvar för andra. Man vet att man inte kan hela en enda människa. Men man vet att Jesus kan! Man vill gärna föra någon som har det svårt till en personlig kontakt med Jesus. Och ibland ser inte den hjälp man kan ge så särskilt from ut. Man får röja undan taket till det instängda huset, röja undan allt det som hindrar himlen att lysa in i den människans liv. Det kan krävas ett rejält handtag, man kan bli smutsig och kläderna kan få revor.

Var finns vi i texten? Det finns fler att välja på.

3. Man kan se sig själv som en av de skriftlärdade som tänker sura och kritiska tankar inom sig över det som sker i kyrkan. De tänker sura tankar: Hur kan han tala så? Jesus läser deras tankar. Hur kan ni tänka så i era hjärtan? Tänk igenom varför du tänker det du tänker.

4. Man kan se sig själv bland de människor som stänger vägen till Jesus. De är så stora och duktiga så att en liten, svag människa känner sig alldeles utanför. Jag läste häromdagen en bön av kardinal Newman. Han som var så stor och berömd, han var rädd för att han genom sin storhet skulle skymma Jesus. Han skriver så här:

Herre Jesus, jag har glädjen och ansvaret att tro
att vi ända sedan mitt dop är ett.

Utsläck inte din närvaros ljus i mig.

O Herre, se genom mina ögon, lyssna genom mina öron,

tala genom mina läppar,

gå genom mina fötter.

Herre, låt min fattiga mänskliga närvaro vara en påminnelse,

även om den är svag, om din gudomliga närvaro.

Ty i den mån andra lägger märke till mig, är det ett tecken på att jag tyvärr

fortfarande är grumlig och inte genomskinlig.

När den store kardinalen behövde be så, behöver vi det nog ännu mer. När vi ser nöden omkring oss och ute i världen behöver vi be till Gud att ge oss hans kärlek, hans nöd, hans längtan att allt fler skall få höra Jesu glädjeord. Ge oss en fördjupad lydnad för Guds ord och en ny vilja att gå ut i hans rikes tjänst.

Ja, Gud är kärlek, sprid det ut bland människor på vår jord, att alla jordens folk till slut får höra glädjens ord. Lär oss, o Gud, ditt ord idag med lydnad ta emot, och i ditt rikes tjänst oss tag, o Herre Sebaot.

Vi läser psalm 12 vers 2.

Ja, Gud är kärlek, endast han

till den som tynges ner

de rätta orden tala kan

som tröst och styrka ger.

Åt syndare till salighet

Han gav sin Son, sitt ord,

och än i sin barmhärtighet

Han dukar nådens bord.

När de fyra männen kommer med den lame till Jesus, står det att Jesus ser deras tro. Detta med tro och helbrägdagörelse har varit en svår fråga i kristna sammanhang. Ofta har man sagt till en sjuk människa: Om du bara hade tro så kunde du helas. På det sättet har man gjort bördan ännu tyngre för den sjuke. Jag duger inte. Jag är inte bara sjuk, jag är alldeles hopplös också. Men när Jesus här tänker på tron, tänker han på bärarlagets tro. Han såg de fyra männens tro. Vad är tro?

När Jesus talar om sig själv som Livets bröd, säger han: Den som kommer till mig skall aldrig hungra, och den som tror på mig skall aldrig någonsin törsta. (Joh 6:35 Fb). Här ser vi att tro är att komma till Jesus. Den som kommer till mig ... den som tror på mig...

Det som är vår uppgift som bärarlag är att hjälpa de sjuka, de trötta, de missmodiga in i Jesu kraftfält. När Jakob talar om att smörja de sjuka med olja så är bärarlagets uppgift att be för den sjuke, be trons bön, be den bön som förtröstar på Jesus och räknar i all framtid med Jesus. Deras bön skall rädda den sjuke in i Jesu kraftfält, men Herren skall göra honom frisk. Det är Herren Jesus som helar.

När Jesus såg deras tro, sade han till den lame: ”Mitt barn, dina synder är förlåtna.”

Jesus lär inte här att all provning, sjukdom och nöd är ett resultat av synd. Men här ser han att det först är något annat än kroppens svårigheter som måste åtgärdas. Vi talar idag ofta om psykosomatiska sjukdomar. De yttre svårigheterna har sin orsak i något inre. Om jag är fylld av bitterhet och avund och besvikelse och hat och mycket annat sådant, sätter det sig på något sätt i kroppen. Psalm 32:3 säger: Så länge jag teg försmäktade mina ben vid min ständiga klagan. Man talar om att själen ger kroppen stryk. Det kan vara viktigt att först hjälpa någon till korset, platsen där bitterhet och hat och besvikelse förlorar sin makt. Jakob säger också när han talar om att smörja någon med olja att det är viktigt att först bekänna sina synder. (Jakob 5:13-18).

Att få syndernas förlåtelse är en nyckel som öppnar för himmelen i våra liv. Där syndernas förlåtelse är, där är också liv och salighet om man nu inte har tro så får man be om tro. Be inte bara för oss själva utan också för dem som kan bli bärarlag.

Den lame var alldeles kraftlös. Men där fanns människor som bar honom och bad för honom. Vad viktigt det är med händer som bär och hjärtan som ber. När vi ser tillbaka på våra liv kan vi nog ana att där finns många människor som både burit oss och bett oss. Att vi är där vi är i vårt kristna liv beror ofta på fromma och goda människor som lyft in oss i Jesu kärlek.

När någon dras in i Jesu kraftfält finns där helande för både kropp och själ. Också vi kan få höra Jesu ord med makt: Dina synder är dig förlåtna. Och det kan också hända att vi genom ett ord av makt från Jesus får oss att resa oss ur vår förflamning, vår håglöshet, likgiltighet och vår trötthet: Jag säger dig” - och nu talar han till dig: stig upp, ta din bädd och gå hem.”

När Jesus helar kan det ofta ske på något av dessa tre sätt:

- 1) Han helar med en gång. Helandet kommer snabbt.
- 2) Han leder en människa in i en helandets process. Han vill något mer än att kroppen skall bli frisk. Han förlåter och renar och upprättar oss inifrån.
- 3) Det tredje sättet för Jesus är att han tar oss in i den himmelska reparationsverkstaden där vi får hela och nya kroppar. Att komma dit är ju inte det allra sämsta.

Men det händer alltid något när vi kommer till Jesus, till honom som verkar i oss med sin kraft och förmår göra långt mer än vi kan begära eller tänka som Paulus skriver (Ef 3:20).

Jag träffade för en tid sedan en man som berättade och att han en dag suttit länge vid denna Markustext och bett över den, levt sig in i den. Han såg sig själv som den lame. Han kände sig misslyckad, trött på sig själv och orkade ingenting. Han såg hur människor som bar honom och bad för honom först tog upp honom på taket, sedan lyfte ned honom till Jesus. Men plötsligt hände något. Jesus tog tag i honom, lyfte upp honom på taket, och där fick han en lång tid vara alldeles ensam med Jesus. Jesus rörde vid honom. Han förnam hur en kraft gick ut från Jesus. Det var som tröttheten och missmodet och förflamningen släppte. Han fick höra Jesu ord med makt: Så upp och gå ...

Det är kanske detta vi ska be om både för oss själva och för andra. Ensam med Jesus. Möta hans nåd och kärlek på ett personligt sätt. Låta honom ta tag i oss och det som tynger oss. Vi får en ny erfarenhet av hans nåd och kärlek.

Ja, Gud är kärlek, endast han till den som tynges ned, de rätta orden tala kan som tröst och styrka ger. Åt syndare till salighet han gav sin Son, sitt ord, och än i sin barmhärtighet Han dukar nådens bord.

Du Ordbrukare! Kan händelsen i Kafarnaum ge dig visioner om din egen församling? om den världsvida kyrkan? Var finns du i texten? Hos den lame? bland de fyra männen? bland dem som har händer som bär och hjärtan som ber? bland de sura och kritiska? Sådant har vi aldrig gjort förr i vår församling! Bland dem som skymmer Jesus? Hur blir man genomskinlig? Hur sker helandet? Vad betyder tron i helandet? Och vad är tro? (se Joh 6:35). Hur sker helandet?

I Bibelskolans skattkammare kan du på Nyfikenhetsvandring 57 läsa om hur Kyrkans folk lever av himmelska gåvor. Och där kan du hitta en del om hur Jesus kan använda våra händer för att helande och läkedom.